

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امیر اہلسنت نہ د بد فالی پۂ بارہ کنبی 20 سوالونہ او جوابونہ

دُعائے خلیفہ عطار: یا اللہ پاکہ! شوک چي دا رسالہ ”د امیر اہلسنت نہ د بد فالی پۂ بارہ کنبی 20 سوالونہ او جوابونہ“ ولولي يا واوري، هغه د بد فالی او توهم پرستی نه محفوظ کړې او هغه سره د مور او پلاره بے حسابہ او بجنہي. **امین بجاہ خاتم النبیین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم**

د دُرود شریف فضیلت

حضرت شیخ ابو بکر شبلي **رحمۃ اللہ علیہ** یوه ورځ د بغداد شریف د ډیر لوی عالم حضرت ابو بکر بن مجاهد **رحمۃ اللہ علیہ** خوا له تشریف یورلو نو هغوئي فوراً ودریدلو او هغوئي ته ورغاره وتلو او د تندي بنکلولو سره یې ډیر پۂ تعظیم سره د ځان خوا ته کښینولو، حاضرینو عرض وکړو: یا سیدی! تاسو او د بغداد خلقو به تر ننه پورې دوئي ته دیوانه وئیلو خو نن د دوئي دومره قدر او تعظیم ولې کوئ؟ جواب یې ورکړو: ما هسې داسې اونه کړل، **اَلْحَمْدُ لِلَّهِ!** بیگانه ما پۂ خوب کنبی یو ایمان تازه کوونکے منظر ولیدو چې ابو بکر شبلي پۂ بارگاه رسالت **صلى الله عليه وآله وسلم** کنبی حاضر شو نو د دواړو جهانونو سردار **صلى الله عليه وآله وسلم** ودریدلو او دوئي یې خپلې سینې ته راجخت کړو او د تندي بنکلولو سره یې د ځان خوا ته کښینولو. ما عرض وکړو: یا رسول الله **صلى الله عليه وآله وسلم!** پۂ شبلي باندي د دومره شفقت څه وجه ده؟ د الله پاک خور محبوب **صلى الله عليه وآله وسلم** (د غیبو خبر ورکولو سره) ووفرمائیل چې دا د هر نمونځ نه پس دا آیت لولي:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ يَأْتِيكُمْ بِالنُّبُوءِ دُونَ الْبَرِّ﴾

(پ11، التوبہ: 128)

او د دې نہ پس پۂ ما باندې دُرود لولي. (القول البدیع، ص346)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سوال: زمونږه پۂ معاشره کنبی قسما قسم بد فالی اخستے کیري مثلاً که پۂ مخه توره پیشو تیره شي نو داسې به کیري، چې کارغه خۂ ووائی نو داسې به کیري او چې تیل وغورخیري نو داسې به کیري وغیره وغیره، دا ارشاد کړئ چې پۂ دې باره کنبی اسلام زمونږه خۂ راهنمائی کوي؟

جواب: بد فالی حرامه ده. (الطريقة الحمديّة، 17/2) پۂ دُنیا کنبی یو غیر مسلمه قوم دے کوم چې د تورې پیشو نه بد فالی اخلي تر دې پورې چې که د دغه قوم خلق چرته پۂ سفر روانیږي او د هغوئې پۂ مخه باندې توره پیشو تیره شي نو هغوئې راواپس کیري او دا گني چې که هغوئې سفر وکړو نو نقصان به یې کیري خو بد قسمتی سره د دغه قوم سره د یو خائے پاتې کیدو پۂ وجه بعضې مسلمانانو هم د تورې پیشو نه بد فالی اخستل شروع کړې ده. که پۂ خۂ نیک کار کنبی چرته د بد فالی والا معامله راشي نو هغه کار ضرور کول پکار دي مثلاً تاسو پۂ قافله کنبی سفر کوئ او توره پیشو پۂ قافله کنبی د سفر کونکي هر گس پۂ مخه باندې تیره شي او یو ځل نه بلکې 100، 100 کرته تیره شي نو بیا هم تاسو خپل سفر جاري ساتئ **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ الْكَبِيمِ!** ډیره کامیايي به درنصیب کیري نو داسې تاسو ته بد فالی رد کول پکار ده.

زۂ یو ځل چرته روان ووم او زما پۂ مخه باندې توره پیشو تیره شوه خو ما خپل سفر جاري وساتلو او د الله پاک پۂ رحمت سره نن زه ستاسو د وړاندې ناست یم نو د تورې پیشو نه

بد فالی اخستل زمونڙہ نۂ بلکي د غير مسلمو عقيدہ دہ او پۂ اسلام کنبی بد فالی
اخستل جائز نہ دہ. (ملفوظات امير اہل سنت، 109/3)

سوال: 13 عدد سپيرۂ گنل او د دې نہ بد فالی اخستل خنگ دي؟ دغہ شان د صفرې
مبارکي مياشت سپيرۂ گنل او پۂ دې کنبی ودونہ نۂ کول خنگ دي؟ (1)

جواب: نن سبا خلق 13 عدد سپيرۂ گنل او د دې نہ بد فالی اخلي. د 13 عدد ہم خومرہ
بنکلے شان دے چي خور آقا و مولا، مکي مَدَنِي مصطفےٰ ﷺ د نبوت د
اعلان نہ پس تر 13 کالو پورې مکے مکرمني تہ د خپلو بنپو مبارکو د بنکلولو سعادت
عطا کرلو، د دې نہ پس يي تر 10 کالو پورې د مدینے منورې هواگانو تہ د خپلو زلفو
مبارکو د بنکلولو سعادت عطا کرلو، نو 13 عدد بد نہ دے. (بخاری، 590/2، حدیث: 3902.
مسلم، ص 984، حدیث: 6097) ہم دغہ شان بعضي خلق د صفرې مياشت تہ بد وائي پتہ نہ
لکي چي پۂ دوئي خۂ شوي دي؟ د حضرت بي بي فاطمۂ الزهرا ؓ مياشت او د مولا
مشکل گشا حضرت علي المرتضیٰ ؓ وادہ د صفرې پۂ مياشت کنبی شوے وو.
(الکامل فی التاريخ، 12/2) او دوئي د صفرې پۂ مياشت کنبی ودونہ نہ کوي چي دا سپيرۂ
مياشت دہ حالانکي د مولا مشکل گشا ؓ او د حضرت بي بي فاطمۂ الزهرا
ؓ نکاح پخپلہ د سرکار ﷺ پۂ موجودگی کنبی شوې وه لہذا د
صفرې پۂ مياشت کنبی نکاح کول پکار دہ بلکي پۂ اہتمام سرہ کول پکار دہ د پارہ
د دې چي د خلقو د بد فالی اخستلو زور مات شي. (ملفوظات امير اہل سنت، 506/3)

1... دا سوال د شعبہ ملفوظات امير اہلسنت لہ خوا جوړ کرے شوے دے او جواب د امير اہلسنت دامشرف کاظم العالی لہ
خوا عطا کرے شوے دے.

د 13 عدد پة باره کنبی د خلقو غلط خیالونه

ډیر خلق د ”13“ نمبر نه هم بد فالي اخلي او ”13“ نمبر نه ليکي تر دې پورې چې پة کمره او سيټ باندې هم ”13“ نمبر نه ليکي، دا هم د معلوماتو د کمي له وجهې وي گنې نو ”13“ نمبر بد نه بلکه ډیر ښه دے او دې ته ډیر نسبتونه حاصل دي مثلاً د مولی مشکل گشا حضرت علي المرتضى رضي الله عنه د ولادت تاريخ هم 13 رَجَبُ الْمَرْجَبِ دے. (نور الابصار في مناقب آل بيت النبي المختار، ص 85) هم داسې پة جنگ بدر کنبې د صحابه کرامو رضي الله عنهم شميره هم 313 وه (ترمذی، 220/3، حدیث: 1604) او د ایام تشریق اخري ورځ هم 13 ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ ده چې د 9 ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ د سحر نه واخله تر د 13 ذُو الْحِجَّةِ الْحَرَامِ د مازدیگر پورې تکبیر تشریق وئیلے کیري. (درمختار، 71/3، 75 ملنقط) پة 13 تاريخ که چرې د چا ځوي وشي نو **مَعَاذَ اللَّهِ!** هغه به غورځوي چې دا پة سپیره تاريخ پیدا شوے دے؟ هيڅکله هم نه، بهر حال 13 عدد ډیر ښه دے.

(ملفوظات امير اہلسنت، 110/3)

سوال: بعضې خلق داسې بد فالي اخلي چې زمونږ پة کور کنبې فلانکے څيز پوخ شي نو څه بيماري راځي يا آفت راځي، داسې خلق به څنگه پوهه کولے شي؟

جواب: پة اسلام کنبې بد فالي نشته بلکه ښه فال اخستل شته او بد فالي ناجائزه او د گناه کار دے. (الطريقة المحمدية، 17/2) پة هر قوم، هره برادری، هر کلي، هر ښار او هر ملک کنبې بيلې بيلې بد فالي وي، کومې چې ټولې دوکې دي او پة شرعي طور د دې هيڅ اصل نشته. خلق چې څنگه بد فالي اخلي پة حقيقت کنبې داسې نه کیري. پة سوال کنبې د خوراک څښاک پة باره کنبې د بد فالي ذکر شوے دے گنې نو عام طور فلانکے ورځ،

فلانکے تاریخ او د صفری میاشت وغیرہ پۂ پیرو معاملو کنبی بد فالی اخلی کومہ چي د کافرانو نہ راروانہ ده. (ملفوظات امير اہل سنت، 504/3)

سوال: زمونڊ د کور پۂ گیلری کنبی روزانہ دوه کارغان د اوسپنی تار راوړي او راځي او د هغي نه څۂ جوړوي، که څوک د دوئي د لرې کولو کوشش کوي نو دا پرې حمله کوي او پۂ زوره زوره نعرې وهي. مخکښې هم داسې شوي وو او زما مور بي بي بيماره شوې وه او اوس هم داسې شوي دي او زما والد صاحب بيمار شوه دے د دې څۂ وجه ده؟ خلق وائي چي کارغه شيطاني مخلوق دے دا لرې کول نه دي پکار، اوس مونږ څۂ وکړو تاسو د دې څۂ حل ارشاد کړئ؟

جواب: کارغه شيطاني مخلوق نه دے. البته دې ته پۂ شرعي اصطلاح کنبی فاسق وئيلے شي. (بخاری، 204/1، حدیث: 1829 مأخوذاً) بهر حال الله پاک ښه پوهیږي چي ستاسو مور پلار واقعي ده چي د دې کارغانو له وجهې بيمار شوي دي که نه دا اتفاقي بيماري ده او بيا مو د نفسياتي اثر له وجهې پۂ زړۂ باندې دا خبره واخسته چي اوس دا کارغان راغلي دي يقيناً چي چا به راباندې جادو کړے وي چي له وجهې يې مونږ بيمار شو وغیره. تاسو د دعوت اسلامي د مجلس روحاني علاج لاندې د لکيدونکې بستره نه د دې مسئلے د حل د پاره تعويدونه واخلي پۂ کور کنبی يې زورڼد کړئ او مور پلار بلکې د کور ټول گسان دې يې هم واچوي. الله پاک دې تاسو ته د دې مصيبت نه نجات در عطا کړي. (1) (ملفوظات امير اہل سنت، 435/2)

① ... حضرت امام محمد آفندي رومي ږکلي **رحمة الله عليه** ليکي: بد فالی اخستل حرام او نیک فال اخستل مستحب دے. (الطريقة المحمدية، 189175/3)، که چرې د چا پۂ زړۂ کنبی د بد فالی خيال راشي او دۂ د راتلو سره ختم کړو نو پۂ دۂ هيڅ الزام نشته خو که دۂ د بد فالی اثر واخستو او د هغي اثر پۂ وجه يې هغه کار ونکړو نو گنهگار يږي به مثلاً د څۂ څيز سپیره گڼلو سره د سفر يا کاروبار کولو نه پۂ دې

سوال: بانگي خو بانگ کوي، خو چرگه بانگ ولي نه کوي؟

جواب: بانگي چې فربنتے وويي نو بانگ کوي، (بخاری. 405/2. حدیث: 3303) حُکّه چې کلّه بانگي بانگ وکړي نو هغه وخت د الله پاک د فضل او رحمت دُعا کول پکار دي. آؤا چرگه بانگ نه کوي، خو کلّه نا کلّه که چرې چرگه بانگ وکړي نو خلق پۂ دې غلط فهمی کنبې راشي چې ”دا چرگه سپیره ده“ د کومې پۂ وجه چې خلق هغه ذبح کړي. داسې سوچ نه دے پکار او نۂ چرگې ته سپیره وئیل پکار دي، حُکّه چې بد فالي اخستل گناه ده، (تفسیر نعیمی. پ 9. الاعراف. تحت الاية: 132. 119/9) چرگه خو بنه وي.

(ملفوظات امير اہلسنت، 26/10)

سوال: که چرې چرگه بانگ وکړي نو آیا د هغې اندے او غوښه خوړلے شي؟

جواب: کومه چرگه چې بانگ کوي د هغې اندے او غوښه خوړل بالکل جائز دي. بعضې خلق داسې چرگه سپیره گڼي او ذبح کوي يې حالانکې دا بد فالي ده او بد فالي شرعي طور جائز نه ده. پۂ عوامو کنبې داسې نورې ډيرې خبرې هم مشهورې دي مثلاً د صفرې مياشت يا خۂ خاص تاريخ سپیره گڼل، د پيشو مخې له راتلل يا د سترگې رييدل د خۂ مصيبت د راتللو سبب گڼل وغيره وغيره دا ټولې خبرې د بد فالی د قسم نه دي د کومو نه چې بچ کيدل ضروري دي. د دې قسمه توهم پرستی او د باطلو خيالونو پۂ باره کنبې د تفصيل معلوماتو حاصلولو د پاره د دعوتِ اسلامي د مکتبه المدينه د 127 صفحو کتاب ”بد شگونې“ ولولۍ. (ملفوظات امير اہلسنت، 176/1)

سوال: اوريدلي مو دي چې د صفرې د مياشت د اخري شروع ورځ د مړو د پاره ډيره درنه وي. آیا دا خبره صحيح ده؟

سوچ منع شو چې اوس به زما نقصان کيږي نو بيا به گنهگار وي. (بد شگونې، ص 13)

جواب: نَعُوذُ بِاللَّهِ! که تاسو داسې اوریدلي وي نو غلط مو اوریدلي دي. د صفرې د میاشت ورومبني د شروع ورځ نه پۂ چا باندې درنه ده او نه یې اخری د شروع ورځ درنه ده. د صفرې د میاشت یوه ورځ، یوه گینته، بلکې یو سعت هم د چا د پاره گران نه دے. البته هغه وخت د انسان پۂ حق کنبی سپیره وي پۂ کوم کنبی چي هغه د الله پاک نافرمانی کوي او هغه وخت ډیر بڼه وي پۂ کوم کنبی چي هغه نیکی کوي یا د الله پاک اطاعت کوي. (1) (ملفوظات امیر اہل سنت، 124/10)

سوال: ما د خپلو أستاذانو نه اوریدلي دي چې د نهې پۂ ورځ څه قینچي کول نه دي پکار، نه خالي قینچي چلول پکار وي او نه پۂ کپره باندې چلول پکار وي ځکه چې دا سپیره وي، د دې څه حقیقت دے؟

جواب: د نهې پۂ ورځ باندې څه قینچي کول یا کپرې کت کول د سپیره والي سبب نه دے. (ملفوظات امیر اہل سنت، 552/10)

سوال: که د چا ساز کارونه وړانږي نو خلق وائی چې وئ وروړه! ستا ستوري خو پۂ گردش کنبی دي، آیا داسې وئیل صحیح دي؟ دا ورسره هم ووايي چې آیا ستوري پۂ گردش کنبی راځي؟

جواب: ”ستوري پۂ گردش کنبی راتلل“ یوه محاوره ده، گنې نو ستوري خو هم پۂ گردش کنبی وي، ودریږي نه. داسې هم وئیلے کیږي چې پۂ تا باندې گردش دے. بعضی

1... حضرت علامه إسماعیل حقی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: د زمانے اجزا پۂ خپل اصلي حقیقت کنبی برابر دي او پۂ هغې کنبی هیڅ فرق نشته، البته پۂ هغه اجزا کنبی چې څه نیکی یا گناه وشي پۂ هغې کنبی د فرق له وجهې د زمانې پۂ اجزا کنبی فرق وي، نو د جُمعې ورځ د نیک کار کوونکي پۂ لحاظ سره د سعادت مندی ورځ ده او د گناه کوونکي پۂ لحاظ سره (د هغه پۂ حق کنبی) سپیره ده. (تفسیر روح البیان، پ 24، حم السجدة تحت الآية: 16، 244/8)

وخت د مصيبتونو او پرېشانو يوه لړۍ روانه وي په كومه كښې چې انسان ته دا وئيلې كېږي چې ” يار مخكښې چې به دې خاورو له لاس وروړلو نو سره زر به ترينه جوړيدل، اوس چې سرو زرو له لاس وروړې نو خاوره ترينه جوړه شي.“ په داسې حال كښې دا محاوره وئيلې كېږي. چې كله خوشحالي وي نو عام طور انسان په غفلت كښې اخته شي، خو چې كله د مصيبت وخت راشي نو هغه ته الله پاك ورياد شي، داسې مصيبت د ډيرو خلقو په حق كښې نعمت ثابت شي او د هغوئي په ژوند كښې Turning Point (يعنې انقلابي موقع) راشي، بيا هغوئي د الله پاك په بارگاه كښې سرونه تپت كړي چې زما رب به زما نه مصيبت لرې كړي. (ملفوظات امير اهل سنت، 253/4)

سوال: د ستور په بنو او بدو اثراتو باندې يقين ساتل څنگه دي؟

جواب: نجوم د نجم جمع ده او هم د نجوم نه نجومې جوړ شوي دي، څوك چې د ستورو خبرې بيانوي. كم علم لرونكي خلق د نجوميانو په خبرو كښې راشي حالانكي د دوئي خوا له د تللو اجازت هم نشته. ⁽¹⁾ په معاشره كښې د ستورو په لحاظ سره هم خلق ډيري بد فالى اخلي. ⁽²⁾ (ملفوظات امير اهل سنت، 505/3)

1 ... د ستورو نه وختونه معلومول او د لارو او اړخونو پته لگول جائز دي، الله تعالى فرمائي: ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِمْ هُمْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ (البقره: 175) او خلق د ستورو په ذريعه لار معلوموي. خو په دې كښې د باران وغيره اثر منل او د دې نه غيبي خبرې معلومول حرام دي، لهذا علم نجوم باطل دے، علم توقيت حق دے. (مرآة المناجیح، 503/2)

2 ... د اعلى حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمه الله عليه نه پوښتنه وكړې شوه چې په گواكب فلكي (يعنې د اسماني ستورو) په اثرات سعد و تحس (يعنې ښه او سپيره اثراتو) باندې عقيدت (يعنې يقين) ساتل څنگ دي؟ اعلى حضرت رحمه الله عليه جواب وركړو: په مسلمان مطيع (يعنې په تابعدار مسلمان) باندې هيڅ څيز تحس (يعنې سپيره) نه دے او د كافرانو د پاره څه سعد (يعنې ښه) نه دے او د عاصي مسلمان (يعنې نافرمانې كوونكي مسلمان) د پاره د هغه اسلام سعد (يعنې نيك بختي) ده. طاعت (يعنې عبادت) بشرط قبول سعد (يعنې نيك بختي) ده. معصيت (يعنې

سوال: آیا د ستورو پۂ قسمت باندې خۂ اثر وي؟

جواب: نہ جي! داسي سوچ هم نہ دي کول پکار. (مسلم، ص 944، حدیث: 5819) دا چي کوم لاس کتونکي (فالي) وغيره وي د دوئي پۂ چل ول کنبی چري هم مۂ راخي! پيسی به درنه هم لاري شي او تاسو به پۂ توهم پرستی کنبی هم اخته شی. بس دا ذهن جور کړی چي خۂ رب غواړي هم هغه به کيږي. (ملفوظات امير اہل سنت، 254/4)

سوال: د سترگي رييدو نه بنه يا بد فال اخستل خنک دي؟

جواب: بنه فال اخستل جائز دے خود خۂ بنه خيز نه بد فال اخستل جائز نہ دے. مثلاً که د گخي سترگي د رييدو نه دا فال واخستے شي چي خۂ مصيبت وغيره راتلونکے دے دا جائز نہ دے. (بدشگون، ص 120. ملفوظات امير اہل سنت، 71/2)

سوال: که پۂ کور کنبی د شيشي خۂ خيز مات شي نو خلق وائي چي خۂ بنه خبر راتلونکے دے يا بعضي وائي چي خۂ غت آفت وو کوم چي لري شو، آیا د دي خبرو خۂ حقيقت شته؟

جواب: د شيشي پۂ شان د خۂ خيز د ماتيدو پۂ باره کنبی د داسي خبرو پۂ بابلہ زما سره معلومات نشته. نہ مې داسي خبري چرته لوستلې دي او نہ مې د علمائے کرامو کترهم الله السلام نہ اوريدلې دي. بس پۂ عوامو کنبی ډيري بنياد نہ لرونکي خبري رواني

کنهگاري) پۂ خپل خائے تحس (يعني سپيره) ده که رحمت او شفاعت د دي د سپيره والي نه بچ کرے شي بلکي که سپيره والے سعادت کرې، ﴿فَاُولَٰئِكَ يَبْتَلِئُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ صَلَاتٌ﴾ (پ 19، الفرقان: 70) ترجمه کنز العرفان: نو د داسي خلقو بدی به الله پۂ نيکو بدلې کرې. بلکي که گناه داسي سعادت شي چي بنده پۂ هغي باندې پنبیمانہ، ستومانہ، توبه کار شي، هغه وينخلے شوه او ډير حسنات (يعني نيکي) ميلاؤ شوې، باقي پۂ ستورو کنبی هيڅ سعادت او سپيره والے نشته که هغه پخپله مؤثر (يعني اثر کوونکي) وگني نو شرک دے او که د دي نه مدد وغواړي نو حرام دے، گني نو د دي رعايت ضرور د توکل خلاف دے.

(فتاویٰ رضويه، 223/21)

وي، کيدے شي چې پۂ هغې کنبې يوه خبره دا هم وي. البته د شيشې پۂ خۂ خيز باندې پۂ داسې سوچ کولو کنبې هيڅ باک نشته چې ”شايد خۂ غټ آفت راتلونکے وو کوم چې پۂ وړوکي مصيبت باندې ختم شو.“ داسې سوچ کول د الله پاک نه اُميد او نیک فال اخستل دي، پۂ دې کنبې هيڅ باک نشته. ځکه چې د هر مصيبت نه غټ مصيبت هم وي.

(ملفوظات امير اہلسنت، 6/125)

سوال: آیا د يو کور د يو څو کسانو ودونه پۂ يو ځائے کولے شي؟ بعضي خلق دا د نقصان سبب گڼي، تاسو پۂ دې باره کنبې راهنمائي وکړئ چې آیا داسې گڼل صحيح دي؟

جواب: پۂ يو وخت کنبې د خوئيندو ورونو پۂ يو ځائے ودونو کولو کنبې هيڅ سپیره والے يا نقصان نشته، که هغه درې وي او که 313! پۂ اسلام کنبې د بد فالی هيڅ حيثيت نشته. دا صرف د خلقو خيالونه دي چې درې ودونه پۂ يو ځائے کولو کنبې نقصان دے، حالانکې پۂ اوسنی زمانه کنبې چې پۂ کوم انداز سره د سندرو او سازونو سره او د کور د زنائو د گډولو سره ودونه کيږي داسې خو پۂ يو واده کنبې هم نقصان دے، بيا به پۂ دريو ودونو کنبې څومره نقصان وي؟ ياد ساتئ چې نقصان د ودونو له وجهې نه وي بلکې پۂ هغې کنبې د کيدونکو گناهونو له وجهې وي. ظاهره ده چې د گناهونو نه ډک ودونه کيږي نو د الله پاک رحمت به نۀ نازلېږي، بلکې د رحمت دروازے به بندېږي کوم چې د نقصان سبب دے. (ملفوظات امير اہلسنت، 7/460)

سوال: آیا دا خبره صحيح ده چې پۂ دکان يا د کاروبار پۂ ځائے کنبې د نوکانو کټ کولو سره سپیره والے راځي؟ آیا د شپې نوکان کټ کولے شي؟

جواب: نوکان کټ کول سپیره والے نه دے بلکې که د سنت ادا کولو او د شريعت پۂ حکم باندې د عمل کولو پۂ نيت سره کټ کرے شي نو ثواب به هم ميلاوېږي. که د

نوکانو کت کولو پة وجه دکان سپیره کیري نو بیا دې پة کور کنبی هم نة کت کوله کیري چې هغه خائے هم سپیره کیري. بهر حال نوکان کت کول د سپیره والي سبب نه دے بلکې پة 40 ورخو کنبی دننه نوکان کت کول سنت دي. که د 40 ورخو نه زیاتي وشوې او بیا یې هم نوکان نه وي کت کړي نو بنده به گنهگار یږي. هم دغه شان د شپې نوکان کت کول جائز دي. پة عوامو کنبی دا غلطه خبره مشهوره ده چې د شپې نوکان کت کول منع دي. (ملفوظات امير اہلسنت. 342/2)

سوال: که چرې د یو گس دا ذهن جوړ وي چې ”که پة هغه پسي شاته خوک اواز وکړي نو د هغه فلانکے کار به خراب شي“ داسې ذهن ساتل څنگ دي؟
جواب: داسې سوچ لرل بد فالي ده، د دې نه توبه کول ضروري دي.

(ملفوظات امير اہلسنت. 235/2)

سوال: زما گڅه سترگه ریبږي، دې د پاره خة دُعا وغیره وښایې پة کومه چې زما دا مرض ختم شي؟

جواب: بعضې خلق د گڅې سترگې د ریبږدو نه بد فالي اخلي، داسې هیڅ هم نشته، چې دې طرف ته توجه نه ورکوې نو پة سکون کنبی به یې. ”آیة الكرسي“ د هر نمونځ نه پس یو ځل لولئ او چې کله دې کلمې ته راورسئ ﴿وَلَا يُؤْذُهُ حَفْظُهُمَا﴾⁽¹⁾ (پ3 البقرة: 255) نو د دواړو لاسونو گوتې پة سترگو باندې کیردئ او دا کلمه یولس کرته ولولئ بیا یې د دواړو لاسونو پة گوتو باندې دم کړئ او پة سترگو باندې یې رابښکئ. که آیة الكرسي درته یاده نه وي نو 11 کرته ”یا نُور“ ولولئ او د لاسونو پة گوتو باندې یې دم کړئ او پة سترگو باندې یې رابښکئ. داسې د سترگو د پاره دا وظیفه هم فائده منده ده:

1 ... ترجمه کنز العرفان: ”او د هغوئي حفاظت هغه سترے کوله نه شي“.

﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ (پ.26، ق.22) ترجمه كند: العرفان: ”نو مونږه ستا نه ستا

پرده اوچته كړه نو نن ستا نظر تيز دے“ دا ولولئ او په دواړو لاسونو باندې يې دم كړئ او په سترگو باندې يې رابښكئ، كه الله پاك وغوښتل نو د سترگې ريډل به موبند شي.

(ملفوظات امير اہل سنت، 100/8)

سوال: پيشوگان چې كله ژاري نو د دې سره څه كيږي؟

جواب: د پيشوگانو د ژړا نه بد فالي نه دي اخستل پكار. د پيشوگانو په ژړا باندې دا

كڼل چې بس څه آفت راتلونكې دے، لهندا فلانكې سفر يا فلانكې سودا كينسل كړه گڼي نو نقصان به وكړي نو په حقيقت كښې داسې هيڅ هم نشته. پيشو هم ژاري،

انسان هم ژاري او ماشومان هم ژاري. د دې نه د بد فالى اخستو په ځائے عبرت

حاصلول پكار دي لكه څنگه چې په يو كتاب كښې ليكلے شوي دي چې كله

ماشومان ژاري نو د دوزخيانو ژړا راياده كړئ. (موسوعة ابن ابى الدنيا، 218/3، رقم: 253) ماشوم

داسې ښكاري چې د بے وسې سره ژاري، نو په دوزخ كښې به هم د بے وسې سره ژړل

وي. بس الله پاك دې داسې كرم وكړي چې مونږ دوزخ ته لار نشو او نه په ژړا شو. الله

دې وكړي چې مونږ دوزخ ته د بوتلونكو كارونو په ځائے هم نيكي كوو.

(ملفوظات امير اہل سنت، 137/2)

سوال: د ښه فال اخستلو يو څو مثالونه بيان كړئ.

جواب: ښه فال اخستل جائز دي. (تفسير نعيبي، پ.9، الاعراف، تحت الآية: 132، 119/9) او اخستل

هم پكار دي، په حديثونو مباركو كښې هم د دې ذكر شته دے. ⁽¹⁾ لكه څنگه چې

1... حضرت بريدہ رضي الله عنه د قبيله بنو سہم د 70 سوري كوونكو سره په بارگاه رسالت صلی الله عليه

واله وسلم كښې حاضر شو نو رسول الله صلی الله عليه وآله وسلم ووفرائيل: تہ څوك يې؟ هغوئي ووئيل: بريدہ،

سحر وختي د چا ښه انسان فون راغلو نو د دې نه دا فال اخسته شي چې ”ننۍ ورځ به مې ښه تير يري.“ د كور نه بهر راووتلې او د چا نيك انسان سره دې ملاقات وشو، د دې نه هم ښه فال اخسته شي. (ملفوظات امير اهل سنت، 87/5)

سوال: آيا په حامله زوانه يا د هغې په اولاد باندې د نمر تندر نيولو يا سپورمۍ تندر نيولو څه اثر پريوځي؟

جواب: دا خبره ډيره مشهوره ده چې كه چرې زوانه د سپيورمۍ تندر نيولو په وخت څه قينچي كوي نو د بچي شونډې به يې كت كيږي يا به فلانكي معامله كيږي وغيره. ياد ساتئ داسې قسمه چې څه هم معاملې دي شريعت د هغې ډاډگيرنه [يعنې حوصله افزائي] نه كوي البته كله داسې هم كيږي چې د چا كره اتفاقي طور د كت شوو شونډو ماشوم پيدا شي نو وائي چې د ده مور د سپورمۍ تندر نيولو په وخت څه قينچي كړي وو حالانكي د دې څه شرعي حقيقت نشته.

د امير اهل سنت **دامت بر كاظم العالیه** نه شوي سوالونه او د هغې جوابونه دلته ختميري.

د فال اخستلو قسمونه

فال اخستل يعنې څه څيز، گس، عمل، اواز يا وخت په خپل حق كښې ښه يا بد گڼل. د

نو بيا رسول الله **صلى الله عليه واله وسلم** د حضرت ابو بكر صديق **رضي الله عنه** طرف ته مخ كړو او وئې فرمائيل: **بَرَدًا مَرْنًا وَصَلًا**، زمونږه معامله سره او ښه شوه، بيا يې ووفرمائيل: تۀ د كومو خلقو نه يې؟ هغوئې وئيل: د **اَسْلَمَ** نه، نبي كريم **صلى الله عليه واله وسلم** حضرت ابو بكر صديق **رضي الله عنه** ته ووفرمائيل: **سَلْبًا**، مونږ به په سلامتۍ سره يو، بيا يې ووفرمائيل: تۀ د كومې قبيلې نه يې؟ هغوئې وئيل: د **بَنُو سَهْم** نه، رسول الله **صلى الله عليه واله وسلم** ووفرمائيل: **خَرَجَ سَهْمًا** (اے ابوبكر) ستا حصه راوتله.

(الاستيعاب في معرفة الاصحاب، 1/263)

دې بنيادي طور دوه قسمونه دي: ﴿1﴾ بد فال اخستل ﴿2﴾ بڼه فال اخستل. علامه محمد بن احمد أنصاري قُرطبي **رحمۃ الله عليه** پۂ تفسير قُرطبي کنبې نقل کوي: بڼه فال اخستل دا دي چې د کوم کار اراده دې کړې وي د هغې پۂ باره کنبې د څه خبره اوریدو سره دلیل اونیسي، دا هغه وخت دي چې کله هغه خبره بڼه وي، خو که هغه خبره بڼه وي نو بد فال ترینه اخستل نه دي پکار. شریعت د دې خبرې حکم کړه دے چې انسان دې بڼه فال نیسي او خوشحالیري دې او خپل کار دې پۂ خوشحالی خوشحالی سر ته رسوي او چې بڼه خبره واوري نو هغې طرف ته دې توجه نه کوي او نه دې د هغې پۂ وجه د کار نه منع کيږي. (الجامع لاحکام القرآن للقرطبي، پ 26، الاحقاف، تحت الآية: 4، جز: 8، 132/16)

بد فالي حرامه او نیک فال اخستل مستحب عمل دے حضرت سیدنا امام محمد آفندي رومي پرکلي **رحمۃ الله عليه** پۂ الطریقه المحمديه کنبې ليکي: بد فالي اخستل حرام او نیک فال یا بڼه فال اخستل مستحب عمل دے. (الطریقه المحمديه، 24، 17/2) او د قرآن کریم مشهور مفسر، حکیم الامت مفتي احمد یار خان نعیمی **رحمۃ الله عليه** ليکي: پۂ اسلام کنبې نیک فال اخستل جائز دے، بد فالي اخستل حرام دي. (تفسیر نعیمی، 119/9)

ډیر اہم وضاحت: بعضې وخت انسان نه غواړي خو بیا یې هم پۂ زړه کنبې د بد فالی خیال راځي ځکه به د چا پۂ زړه کنبې د بد فالی خیال راتلو سره هغه ته گنهگار نه وائي ځکه چې صرف پۂ زړه کنبې د بد خیال راتلو پۂ وجه باندي د سزا حقدار گرځولو مطلب پۂ یو انسان باندي د هغه د طاقت نه زیات بوج اچول دي او دا خبره د شرعي تقاضې خلاف ده. (ملفوظات امیر اہلسنت، 40/3)